

RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)

17. september 1997 *

I sag T-26/97,

Antillean Rice Mills NV, Bonaire (Nederlandske Antiller), ved advokaterne W. Knibbeler, Amsterdam, og K. J. Defares, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent T. van Rijn, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 21/97 af 8. januar 1997 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 5, s. 24),

har

* Processprog: nederlandsk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Den 8. januar 1997 udstedte Kommissionen forordning (EF) nr. 21/97 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (herefter »forordning nr. 21/97«). Ifølge forordningens artikel 7, stk. 2, anvendes den fra den 1. januar til den 30. april 1997.
- 2 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. februar 1997 anlagde sagsøgeren sag med påstand om annullation af forordningen. Sagen blev registreret under nr. T-26/97.
- 3 Ved særskilt dokument indleveret samme dag til Rettens Justitskontor indgav sagsøgeren en begæring om foreløbige forholdsregler i medfør af EF-traktatens artikel 185 og 186. Denne begæring blev registreret under nr. T-26/97 R og blev slettet af Rettens register ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. marts 1997, hvorved præsidenten udsatte afgørelsen vedrørende sagens omkostninger.

- 4 Til støtte for annullationspåstanden har sagsøgeren påberåbt sig fire anbringender. Det første er, at der foreligger en tilsidesættelse af traktatens artikel 133, stk. 1, og af artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »OLT-afgørelsen«). Det andet anbringende er, at der foreligger en tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1. Det tredje anbringende er, at der foreligger en tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 2. Det fjerde og sidste anbringende er, at der foreligger en tilsidesættelse dels af princippet om, at retsakter skal forberedes omhyggeligt, dels af traktatens artikel 190.

- 5 Den 17. februar 1997 udstedte Rådet i medfør af artikel 1, stk. 7, i bilag IV til OLT-afgørelsen forordning (EF) nr. 304/97 om beskyttelsesforanstaltninger mod indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 51, s. 1, herefter »forordning nr. 304/97«).

- 6 Ifølge denne forordnings artikel 7, stk. 1, ophæves Kommissionens forordning nr. 21/97. Forordning nr. 304/97 anvendes i medfør af artikel 8, stk. 2, med tilbagevirkende gyldighed fra den 1. januar til den 30. april 1997 bortset fra artikel 1, stk. 1, litra a), andet led, som først skulle anvendes fra forordningens ikrafttræden den 21. februar 1997, dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

- 7 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 27. februar 1997 anlagde sagsøgeren sag med påstand om annullation af denne forordning. Sagen blev registreret under nr. T-41/97.

- 8 Sagsøgeren har til støtte for sagen påberåbt sig fire anbringender, der er de samme som de, der påberåbes i sag T-26/97.

- 9 Ved skrivelse af 10. marts 1997, indleveret til Rettens Justitskontor den 11. marts 1997, har Kommissionen fremsat begæring om, at Retten fastslår, at påstanden i sag T-26/97 ikke længere havde nogen genstand efter vedtagelsen af forordning nr. 304/97. Kommissionen fremhæver, at denne forordning havde tilbagevirkende gyldighed fra den 1. januar 1997 og ophævede forordning nr. 21/97.
- 10 Ved skrivelse af 17. marts 1997, indleveret til Rettens Justitskontor den 18. marts 1997, har sagsøgeren protesteret mod Kommissionens begæring og har herved gjort gældende, at det ikke var godtgjort, at den bestemmelse i forordning nr. 304/97, der med tilbagevirkende gyldighed ophæver forordning nr. 21/97, var blevet vedtaget i overensstemmelse med reglerne i bilag IV til OLT-afgørelsen.
- 11 Det er Rettens opfattelse, at Kommissionens skrivelse af 10. marts 1997 rejser et processuelt stridsspørgsmål, som må afgøres uden mundtlig forhandling i medfør af procesreglementets artikel 114, stk. 3.
- 12 For så vidt som sagsøgerens argument skal forstås således, at påstanden i sag T-26/97 stadig har en genstand, når det ikke er sikkert, at forordning nr. 21/97 er blevet ophævet ved forordning nr. 304/97 — da det ikke er godtgjort, at sidstnævnte forordning er blevet vedtaget i overensstemmelse med proceduren i bilag IV i OLT-afgørelsen — skal det bemærkes, at forordning nr. 304/97 udtrykkeligt henviser til artikel 1, stk. 7, i bilag IV til OLT-afgørelsen, at det fremgår af fjerde betragtning til denne forordning, at Det Forenede Kongeriges regering har indbragt Kommissionens afgørelse om at udstede forordning nr. 21/97 for Rådet i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5, i bilag IV til OLT-afgørelsen, og at forordningens femte betragtning bestemmer, at Rådet i henhold til artikel 1, stk. 7, kan træffe anden afgørelse inden for den deri fastsatte frist.
- 13 Der kan således ikke gives sagsøgeren medhold i, at det ikke er godtgjort, at forordning nr. 304/97 er blevet vedtaget efter proceduren i bilag IV til OLT-afgørelsen. Retten skal i øvrigt fastslå, at sagsøgeren ikke har påberåbt sig dette anbringende i stævningen i sag T-41/97.

- 14 Såfremt sagsøgerens argument skal forstås således, at stævningen i sag T-26/97 ikke er blevet uden genstand, for så vidt som lovligheden af den tilbagevirkende ophævelse af forordning nr. 21/97 ikke kan antages, så længe søgsmålet om annullation af forordning nr. 304/97 verserer for Retten — idet forordning nr. 21/97 muligvis på ny vil blive anvendelig efter den eventuelle annullation af forordning nr. 304/97 — må det bemærkes, at Kommissionen, ved at indgive en begæring om, at Retten kender det uforholdende at træffe afgørelse i sagen, og ved at gøre gældende, at forordning nr. 21/97 med tilbagevirkning blev ophævet og erstattet af forordning nr. 304/97, stiltiende, men ganske bestemt har anerkendt, at nævnte forordning er udgået af Fællesskabets retssystem. Heraf følger, at Kommissionen i tilfælde af, at Retten annullerer forordning nr. 304/97, ikke længere kan påberåbe sig, at forordning nr. 21/97 kan anvendes, og at den kan gøres gældende over for sagsøgeren.
- 15 Under disse omstændigheder finder Retten, at ophævelsen af Kommissionens forordning nr. 21/97 ved vedtagelsen af Rådets forordning nr. 304/97 har tilvejebragt det resultat for sagsøgeren, som der toges sigte på ved nærværende sag, nemlig at forordning nr. 21/97 skulle udgå af Fællesskabets retssystem.
- 16 Herefter er sagen blevet uden genstand, hvorfor det er uforholdende at træffe afgørelse i den.

Sagens omkostninger

- 17 Procesreglementets artikel 87, stk. 6, bestemmer, at Retten, såfremt det er uforholdende at træffe afgørelse om sagens genstand, er frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger. Det står fast, at forordning nr. 21/97 er blevet ophævet, efter anlæggelsen af nærværende sag, ved en afgørelse truffet af Rådet i overensstemmelse med fremgangsmåden i bilag IV til OLT-afgørelsen. Denne ophævelse skyldes ikke en fejl fra Kommissionens side eller det forhold, at sagsøgeren har fået medhold i sin sag, men den er blot resultatet af, at Rådet har udøvet en beslutningsbeføjelse. Under disse omstændigheder findes det rettest, at hver part betaler sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

Af disse grunde

bestemmer

RET*TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) Det er uforlødent at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Hver part betaler sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

Således bestemt i Luxembourg den 17. september 1997.

H. Jung

Justitssekretær

K. Lenaerts

Afdelingsformand